Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/4484/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 17/10/2022 11:01:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 08/10/2026 10:48:57

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 22 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Το Λείψανο του Αγίου βρίσκεται αδιάφθορο στη Ιερά Μονή Αγάθωνος.

Ημ/νια Βίου: 17/10/2022 11:01:00 μμ

Βιογραφία

Ο Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης, γεννήθηκε στο Πεταλίδι Μεσσηνίας το έτος 1908 μ.Χ., όπου έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Το κοσμικό του όνομα ήταν Ανδρέας. Στα 18 του χρόνια πήγε στην Καλαμάτα, όπου συνδέθηκε με πνευματικούς ανθρώπους και αποφάσισε να εισέλθει στον ιερό κλήρο. Έγινε Μοναχός και πήρε το όνομα Βησσαρίων. Έπειτα χειροτονήθηκε Διάκονος, Ιερέας και έλαβε το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου.

Ανώτερες σπουδές του ήταν το Σχολαρχείο. Ωστόσο η συνεχής μελέτη των ιερών βιβλίων, των κειμένων της Εκκλησίας μας, των βιβλίων του αναλογίου, είχαν κάνει τον Όσιο Βησσαρίωνα άνθρωπο ευρύτατα και βαθύτατα μορφωμένο θεολογικά.

Γεμάτος πνευματικά εφόδια το έτος 1935 μ.Χ., ύστερα από πρόσκληση του επίσης Μεσσήνιου Μητροπολίτη Καρδίτσας Ιεζεκιήλ, ο Όσιος Βησσαρίων πήγε στην Καρδίτσα, όπου αφοσιώθηκε στο έργο της διακονίας του Κυρίου μας. Εκεί ασκήθηκε στο έργο της φιλανθρωπίας και μέσα σε αυτό ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του σε σημείο που ευρισκόμενος στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», λίγο πριν το θάνατό του, να ρωτάει από το κρεβάτι του πόνου με ακαταπόνητη έγνοια για τα παιδιά, τους φτωχούς, για τα πράγματα της Εκκλησίας και της κοινωνίας.

Ανέλαβε πολλές και δύσκολες αποστολές. Μεταξύ αυτών έπαιξε σημαντικό ρόλο στη γερμανική κατοχή, κατά την οποία αναφέρεται ότι βοήθησε πολλούς πατριώτες και έσωσε με προσωπικές παρεμβάσεις του παιδιά που είχαν συλλάβει οι Γερμανοί.

Μετά την Απελευθέρωση και τον Εμφύλιο ο Όσιος Βησσαρίων έφυγε από την Καρδίτσα. Ήδη Αρχιμανδρίτης με πολύχρονο ασκητικό βίο και πλούσιο πνευματικό και κοινωνικό έργο, ήρθε στην Ιερά Μονή Αγάθωνος μετά το 1955 μ.Χ., επηρεασμένος από τον επίσης Πελοποννήσιο π. Γερμανό Δημάκο. Εκεί ανέλαβε να διακονεί τον πνευματικό τομέα του Μοναστηριού. Είχε εσωτερικό διακόνημα μέσα στο Μοναστήρι, αλλά είχε και εξωτερική υπηρεσία στον κόσμο. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη πήγαινε στα Νοσοκομεία της Λαμίας, έβλεπε τους ασθενείς, τους παρηγορούσε και τους εξομολογούσε. Με τη χαρισματική προσωπικότητά του, την αγάπη του για τον άνθρωπο και τον γλυκύ και απλό τρόπο του κατάφερνε να ανακουφίζει τις πονεμένες ψυχές. Τις λοιπές ημέρες καθόταν στο Μοναστήρι, μπροστά στην Εκκλησία, υποδεχόταν με το ευπροσήγορο χαμόγελό του τον κόσμο και άκουγε τα προβλήματά του. Οι άνθρωποι που έρχονταν φορτωμένοι με πόνο, βάσανα και άγχος, έφευγαν από τον Όσιο Γέροντα ανακουφισμένοι. Πολλούς από αυτούς τους βοηθούσε και οικονομικά. Όσα πράγματα και χρήματα του έφερναν πολλοί άνθρωποι που τον εμπιστεύονταν, ο παππούλης τα μοίραζε στους φτωχούς και όσους είχαν ανάγκη. Έλεγε συνεχώς: «Έξω οι άνθρωποι είναι φτωχοί, έξω πεινάνε, πρέπει να τους βοηθήσουμε».

Κάθε Σαρακοστή έφευγε από το Μοναστήρι με την ευχή του Γέροντα Γερμανού και έφτανε από τη μια άκρη του Νομού Φθιώτιδος στην άλλη. Πήγαινε σε όλα τα σπίτια και βοηθούσε. Πολλές φορές κοιμόταν και εκεί. Η περιοδεία του περιλάμβανε κατ' αρχήν την εξομολόγηση, για την οποία τον ανέμεναν με αδημονία σε όλα τα χωριά. Ο Όσιος Βησσαρίων εξομολογούσε και τα παιδιά στο Εκκλησιαστικό Λύκειο της Λαμίας και ήταν ο πνευματικός τους. Εξομολογούσε τα παιδιά και στο τέλος πάντοτε τους έβαζε «κάτι» στο χέρι, για να τα ενισχύσει.

Όταν λειτουργούσε ο Όσιος Βησσαρίων, έλαμπε ολόκληρος, καθώς τελούσε τη Θεία Λειτουργία με όλο το σεβασμό και την ιεροπρέπεια που αρμόζει. Παρά το γεγονός ότι δεν μπορούσε να μιλήσει καλά, καθώς η φωνή του ήταν φθίνουσα, εξαιτίας ενός περιστατικού με τους Γερμανούς, δεν παραιτήθηκε από το Άγιο Θυσιαστήριο. Έλεγε πως: «ο δε έχω, Κύριε, τούτο σοι δίδωμι» (Πρ. γ', 6). Με συμβουλές που η Θεία Χάρις παραχωρούσε στην προσευχή του, με εμπνευσμένη κατήχηση, με μυστική εξομολόγηση, φιλοτεχνούσε το έργο του ο λειτουργός του Θεού. Ήταν Μέγας Εξομολόγος. Τον έβλεπαν οι άνθρωποι ευπροσήγορο, απλό, ταπεινό, με την αδύναμη φωνούλα του και έλκονταν.

Ο Όσιος Βησσαρίων ήταν και ο «κουβαλητής» του Μοναστηριού. Έβγαινε με την εικόνα της Παναγία στα χωριά, όπου με λαχτάρα τον περίμεναν στους δρόμους οι πιστοί. Τελούσαν ακολουθίες, ο παππούλης τους εξομολογούσε, τους μιλούσε με λόγους πνευματικούς και οικοδομητικούς και εκείνοι έδιναν ευλογίες από τα προϊόντα τους. Ο Όσιος Βησσαρίων όσα μάζευε τα μοίραζε σε δύο «σακιά». Ένα σακί έφερνε στο Μοναστήρι για τις ανάγκες του, καθώς τότε λειτουργούσε εδώ η Γεωργοτεχνική Σχολή και η Ιερά Μονή φιλοξενούσε 82 άπορα παιδιά. Όσα περιείχε το άλλο σακί τα μοίραζε κατευθείαν στους φτωχούς. Γνώριζε ποιες ήταν οι ανάγκες κάθε οικογένειας και ανάλογα έκανε τη διανομή.

Ο Όσιος Γέρων Βησσαρίων πέρασε τη ζωή του νουθετώντας, συμβουλεύοντας, διακονώντας με παντοειδείς τρόπους το ποίμνιο του Θεού. Ήταν ο καλός ποιμήν, που θυσίασε τη ζωή του υπέρ των προβάτων. Τα του κόσμου όλα τα θεωρούσε σκύβαλα, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, «ίνα Χριστόν κερδήσει». Και τον κέρδισε το Χριστό. Ο Όσιος Βησσαρίων είναι σήμερα κοντά στον Κύριο, ο οποίος οικονόμησε εξαιρετικά να του δώσει ιδιαίτερη τιμή. Δεν τον αγίασε απλά, του κράτησε το σώμα σε αφθαρσία, για να το δούμε όλοι εμείς ιδίοις όμμασι και να πιστέψουμε, να δυναμωθούμε, να συνετιστούμε, να συγκλονιστούμε.

Ο Όσιος Βησσαρίων ήταν καλά στην υγεία του σε γενικές γραμμές. Δεν είχε μεγάλα προβλήματα. Προς το τέλος της ζωής του ήρθαν η κόπωση και τα γεράματα. Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο «Σωτηρία» στην Αθήνα, όπου κοιμήθηκε από πνευμονικό οίδημα την 22 Ιανουαρίου 1991 μ.Χ.

Η πρόσβαση στο Μοναστήρι εκείνες τις ημέρες ήταν δύσκολη λόγω έντονης χιονόπτωσης. Με δυσκολία ανέβηκε η νεκροφόρα. Για δύο ημέρες τοποθετήθηκε στην Εκκλησία, όπου πολύς κόσμος περνούσε για να χαιρετήσει το Γέροντα και να κλάψει. Έλαμπε το πρόσωπό του μέσα στο φέρετρο και το σώμα του ευωδίαζε. Το σώμα του δεν μπορούσε να ενταφιαστεί στο κοιμητήριο λόγω των καιρικών συνθηκών και ως εκ τούτου κηδεύτηκε στα Βαπτιστήρια, όπου υπήρχαν δωμάτια προορισμένα για την εξομολόγηση. Πολλοί άνθρωποι για χρόνια κατέβαιναν για να προσκυνήσουν το σκήνωμα, δείχνοντας την ευσέβειά τους. Μάλιστα πολλοί του έφερναν αφιερώματα, σαν να τα προσέφεραν σε Άγιο, χωρίς να περιμένουν οποιοδήποτε σημείο για να αποδείξει την αγιότητά του. Μάλιστα υπάρχουν αναφορές των θαυμαστών εμπειριών και των βιωμάτων που είχαν στον τάφο του Γέροντα. Πολλοί είχαν ταραχή μέσα στο σπίτι τους, μα όταν είδαν τον Όσιο Βησσαρίωνα στον ύπνο τους, ήρθε η γαλήνη πάλι στην οικογένεια, και άλλα παρόμοια. Αποφασίστηκε να μη γίνει εκταφή, αλλά αναβάθμιση του χώρου των Βαπτιστηρίων. Ωστόσο η καθίζηση που παρουσιάστηκε στην ανατολική πλευρά του Μοναστηριού απαιτούσε το γκρέμισμα και την ανοικοδόμηση αυτής με νέα στηρίγματα. Επομένως η εκταφή ήταν απαραίτητο να γίνει. Αφού τελέστηκε Τρισάγιο, ξεκίνησε η αφαίρεση των τούβλων. Φάνηκε το φέρετρο σε άριστη κατάσταση. Αφού μεταφέρθηκε στο κοιμητήριο, άνοιξαν οι Μοναχοί το φέρετρο για να αφαιρέσουν τα οστά. Όταν όμως το άνοιξαν, διαπίστωσαν με έκπληξη ότι το σώμα του κάτω από το σάβανο ήταν άφθαρτο.

Αυτό αποτελούσε θαυμαστό γεγονός και θεία οικονομία. Παρά το γεγονός ότι όλοι οι Μοναχοί πίστευαν στην αγιότητά του, η Αγία Εκκλησία έπρεπε να επιληφθεί της υπόθεσης. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ.κ. Νικόλαος, όταν το έμαθε συγκλονίστηκε, επισκέφθηκε το Μοναστήρι και προσκύνησε συγκινημένος το ιερό σκήνωμα. Το άφθαρτο σώμα του Όσιου Γέροντα μεταφέρθηκε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Τριάδας για να προστατεύεται και έκτοτε εκεί βρίσκεται προς προσκύνηση από χιλιάδες πιστούς.

Ο ήσυχος παππούλης με τη χάρη του Θεού τάραξε το πανελλήνιο. Μετά από δεκαπέντε χρόνια βρέθηκε το σκήνωμα αυτού του ανθρώπου σε πλήρη συνοχή, απλώς συρρικνωμένο, αφυδατωμένο, να κρατά μάλιστα το Ιερό Ευαγγέλιο και να μην είναι εύκολο να του το αποσπάσει κανείς. Σαν να θέλει να μας πει ότι ξεφύγαμε από το Ευαγγέλιο και να μας προτρέπει, κυρίως τους Ιερείς: «Γυρίστε πάλι στις γάργαρες πληγές της Πίστεώς μας, στην Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση. Πάψτε να ασχολείστε με τις κοσμικότητες και τα κοινωνικά ζητήματα, είναι άλλοι αρμόδιοι για αυτά τα θέματα. Εσείς έχετε χρέος να οδηγήσετε τις ψυχές εις νομάς σωτηρίους, να ανεβάσετε τον άνθρωπο από τη Γη στον Ουρανό!...».

Στις 14 Ιουνίου 2022 μ.Χ. το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον κατέτατξε στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας. Ολόκληρο το ανακοινωθέν είναι το εξής:

«Συνῆλθε σήμερον, 14ην τ.μ. Ἰουνίου 2022, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος εἰς τήν τακτικήν συνεδρίαν αὐτῆς, ὑπό τήν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, καθ᾽ ἥν:

α) εὐμενεῖ εἰσηγήσει Αὐτῆς ἐξέλεξε παμψηφεί τόν Μ. Ἀρχιδιάκονον κ. Παΐσιον, Ἐπίσκοπον Βοηθόν παρ᾽ Αὐτῇ ὑπό τόν ψιλόν τίτλον Ξανθουπόλεως, μέλλοντα ἵνα διακονήσῃ ὡς Ὑπεύθυνος ἐν τῇ Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ καί Σταυροπηγιακῇ Μονῇ Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ. Ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία αὐτοῦ θά τελεσθῇ, σύν Θεῷ, τήν Κυριακήν 3ην Ἰουλίου 2022, ὑπό τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καί ἑτέρων ἁγίων Ἀρχιερέων, ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καί

β) κατόπιν σχετικῶν ἐκθέσεων τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, κατέταξεν εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς κατ᾽ Ἀνατολάς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τόν νέον Ἱερομάρτυρα Ἀνανίαν, Ἀρχιεπίσκοπον Λακεδαιμονίας, καί τόν μακαριστόν Ἱερομόναχον Βησσαρίωνα (Κορκολιάκον), ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγάθωνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου»

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Όσιος Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο Αγαθωνίτης

Οπτικοακουστικό Υλικό

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο στην Ι.Μ. Αγάθωνος με αφορμή την αγιοκατάταξη του γέροντα Βησσαρίωνα

Ο Γέροντας Βησσαρίων Επικοινωνία: π. Γερμανός, Καθηγούμενος Ι. Μ. Αγάθωνος 3.3.2021

Επικαιροτητες Παρουσίαση Βιβλίου ''Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, ο Ελεήμων Πνευματικός''

Παραπομπές

1. ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ
2. Οικουμενικόν Πατριαρχείον